

اما از سال ۱۳۷۰، چراغ‌های آن خاموش شد و درهایش برای همیشه بسته ماند. این بنای تاریخی به ساختمانی متروکه و فرسوده تبدیل شد؛ نمادی تلخ از فراموشی بسیاری از آثار تاریخی تهران که روز به روز بیشتر می‌شوند.

خبر تلخ این حادثه در آخرین روزهای پاییز، بسیاری از دوستداران میراث فرهنگی و بافت قدیمی تهران را نگران کرد. در بامداد سرد یکشنبه ۲۳ آذر ۱۴۰۴ (۱۴ دسامبر ۲۰۲۵)، شعله‌های آتش ناگهان زبان‌ه کشید، سقف شیروانی فرو ریخت، دود سیاه آسمان لاله‌زار را پوشاند و بخشی بزرگ از خاطرات جمعی پایتخت در خاکستر گم شد.

خسارت‌های وارد شده به این بنای تاریخی گسترده است و بار دیگر زنگ خطر رهاشدگی میراث فرهنگی تهران را به صدا درآورد.

